

Ta poziv je bil spisan pred stanovskim srečanjem o večjezičnosti, ki je bilo 26. septembra 2008 na Sorboni (Pariz), kjer ga je javno prebral Paolo Fabbri.

Med prvimi podpisniki tega poziva so : Adonis, Vassilis Alexakis, Etienne Balibar, Tahar Ben Jelloun, Yves Bonnefoy, Barbara Cassin, Michel Deguy, Emmanuel Demarcy-Mota, Claude Durand, Umberto Eco, Maurizio Ferraris, Ghislaine Glasson Deschaumes, Michèle Gendreau-Massaloux, Yves Hersant, François Jullien, Julia Kristeva, Edouardo Lourenço, Amin Maalouf, Robert Maggiori, Federico Mayor, Ariane Mnouchkine, Jacqueline Risset, Fernando Fernandez Savater, Juergen Trabant , Heinz Wismann.

Poziv k evropski politiki prevajanja

Razen če se odreče sama sebi, se Evropa se ne bo mogla dograjevati, v kolikor ne bo spoštovala svoje jezikovne raznovrstnosti. Na voljo ima dve poti : da uvede uporabo « skupnega poslovnega žargona » za spodbujanje izmenjav in s tem tvega kolektivno osiromašenje, ali pa da je jezikovne raznovrstnosti vesela in da jo za boljše medsebojno razumevanje in za resničen dialog tudi zagotavlja.

Evropska unija je - vsaj znotraj svojih začasnih meja - že zagotovila prosti pretok blaga, kapitala in ljudi. Čas je že, da si postavi za cilj tudi prosti pretok znanja, umetniških del in zamisli in da s tem ponovno oživi ustvarjalna obdobja, ki jih je Evropa v preteklosti že poznala. Nastopil je trenutek, da se Evropejci naučijo medsebojnega sporazumevanja v svojih jezikih. Ko bodo jeziki Evrope dobili pravo veljavo, se bodo prebivalci z Evropo spravili. Bistveno politično vlogo pri tem igra prevajanje.

Jezik namreč ni le sredstvo za sporazumevanje ali storitev, tudi ni le kulturna dediščina in identiteta, ki jo je potrebno ohraniti. Vsak jezik zase je svojstvena vizija o svetu in obstaja le v interakciji z drugimi. S prevodom poglobimo njegovo posebnost in pravtako tudi posebnost drugega jezika. Razumeti moraš najmanj dva jezika, da spoznaš, da govoriš enega.

Ker prevajanje presega identitete in beleži razlike, mora biti v osrčju evropskega javnega prostora, ki ga moramo vsi skupaj zgraditi v okviru njegovih državljanskih in institucionalnih razsežnostih kot tudi v okviru njegovih kulturnih, socialnih in političnih slojev.

Prav zato pozivamo k uveljavitvi prave evropske politike prevajanja, ki bi temeljila na dveh načelih : na mobiliziranju vseh udeležencev in področij kulturnega življenja (izobraževanje, raziskave, tolmačenje, založništvo, umetnost, mediji) ter na preoblikovanju tako notranje dinamike kot tudi zunanjih politik Unije. To bo dejansko zagotovilo vstop ostalih jezikov v Evropo in poznavanje jezikov Evrope tudi drugje po svetu.

Prevajanje bo evropskemu projektu dalo novo energijo.